

og ikke læsse disse Tab over paa enkelte Personer, der, som jeg sagde før, har handlet i berettiget god Tro. Paa dette Punkt forekommer det mig, at der er noget uklart i Lovforslaget. Jeg er ikke sikker paa, om Lovforslagets Tekst undlader at anvise en saadan Erstatning, som jeg mener maa være en ufravigelig Betingelse, eller om just det modsatte er Tilfældet. Bestemmelserne i denne Henseende er saa uklare, særlig naar man sammenholder Lovforslagets Tekst med de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at de trænger til en nærmere Præcisering. Lovforslaget taler om Erstatning, som skal ydes for Udgifter til „nødvendig Tilbageførelse til beboelig Tilstand“, om Erstatning, som skal ydes for „Indtægtstab som Følge af Afsavn af Vederlaget for Brugen af Ejendommen“ og endelig om „direkte Udgifter“, hvad enten de kommer frem i Anledning af Nedrivning eller i Anledning af en planlagt Nedrivning.

Der findes imidlertid i Bemærkningerne eksempelvis fremdraget Tilfælde af en saadan Natur, at Erstatningen, naar man anvender den Analogi, som skulde følge af Eksemplerne, ikke dækker Husejeren for hans virkelige Tab — bortset selvfølgelig fra forventet Gevinst. Maa jeg pege paa enkelte Forhold, som kan indtræde, hvis dette Lovforslag bliver gennemført. Man kan f. Eks. tænke sig, at en Person eller et Selskab har købt en forældet gammel Bydel for at nedrive den og opføre nye, moderne Bygninger. Man maa huske paa, at der her ikke er Tale om, i hvert Fald ikke behøver at være Tale om — en Udnyttelse af den øjeblikkelige Situation. Der er tværtimod Tale om Løsning af en Samfundsopgave, som man ogsaa i denne Sal mange Gange har fremhævet som værende af yderste Vigtighed. Det forekommer mig da, at man absolut ikke maa komme i det Tilfælde, at de Personer eller Selskaber, der har paataget sig denne Opgave, bliver brøstholdne derved, at de ved det offentliges Indskriden faar direkte Tab af deres Foretagende. Man kan meget vel tænke sig, at et saadant Selskab har købt en Samling gamle Bygninger til en Pris, der langt overstiger det Beløb, som de i Øjeblikket kan forrente ved en normal Udlejning af Lejlighederne. Det er muligt, ja endog sandsynligt, at saadanne Forretninger har fundet Sted. I Lovforslaget er der, som jeg nylig nævnedes, Tale om at yde Erstatning for Afsavn af Vederlaget for Brugen af Ejendomme, men det forekommer mig ikke

klart, om denne Bestemmelse vil dække det Forhold, jeg her tænker paa, nemlig at disse Personer eller Selskaber selvfølgelig bør have en rimelig Rente af de Penge, de har sat i disse Anlæg, saa at med andre Ord Samfundet godtgør dem Forskellen mellem det Vederlag, de faar ind ved at udleje de gamle Lejligheder, og den almindelige Rente af den Kapital, de har anbragt i Foretagendet.

En anden Art Udgift, der kan opstaa, er den, der følger af afsluttede Kontrakter. Her er et af de Forhold, hvor der efter min Mening skabes en vis Uklarhed ved Bilagene til Lovforslaget. Side 4, Linie 5 fra neden, staar der: „medens Kontrakter om Arbejdets Udførelse formentlig maa betragtes som bortfaldne“. Det forekommer mig, at der kan blive noget ganske misvisende i denne Bemærkning, idet en stor Del Kontrakter i det praktiske Liv slutes som samlede Entrepriskontrakter, saaledes at den, der overtager et Arbejdes Udførelse, samtidig tillægger Materialierne. Hvis en saadan Entreprenør eller Husejeren selv har dækket sig hos andre enten for Arbejdspræstationer eller for Materialydelser, kan saadanne Kontrakter sikkert ikke i alle Tilfælde betragtes som bortfaldne. Man kan tværtimod komme til Erstatningskrav, som drejer sig om noget ganske andet end det, der er nævnt paa sidstnævnte Side i Bilagene til Lovforslaget, hvor der kun er Tale om „Godtgørelse for allerede tildannede eller tilkørte Materialier o. l.“. Der vil, kort sagt, kunne opstaa en hel Række Erstatningskrav overfor den, som er Hovedmanden for Foretagendet, Erstatningskrav, som ogsaa ved Søgemaal kan blive højst ubehagelige og bekostelige for ham. Det forekommer mig, at det maa gøres klart ved Lovforslagets Tekst eller ved de Bemærkninger, som Ministeren eller Ordføreren eller begge i Forening knytter til Lovforslaget, om der skal ydes fuld Erstatning ogsaa paa dette Omraade.

Endelig forudsætter jeg, at der maa kunne indtræde Tilfælde, hvor et Selskab eller en Person, der har købt saadanne gamle Ejendomme eller gamle Bydele, allerede paa Forhaand har udlejet Lokalerne i den nye Bygning, der skal opføres. Jeg er ikke sikker paa, at det Erstatningskrav, der kan fremkomme paa dette Omraade, er forudset ved Lovforslagets Tekst eller ved de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget. Det forekommer mig, at man ogsaa her har al Anledning til at søge Klarhed tilvejebragt. Grundprincippet med Hensyn til Erstatning forekommer mig at